

nye overformyndierilov indeholde en udtømmende regel om, hvornår en arvelader kan undtage arv, der tilkommer en umyndig, fra overformyndieriets bestyrelse, og en sådan regel findes derfor i forslagets § 1, nr. 1 c. Bl. a. under hensyn til § 61, stk. 1, i arvelov nr. 215 af 31. maj 1963, hvor- efter båndlæggelse af en umyndig arvings tvangs- arv kun kan ske i overformyndieriet, har justits- ministeriet fundet, at arveladerens adgang til at holde en umyndigs arv uden for overformyndieriet bør begrænses til friarv. Efter den foreslåede regel er det ikke nødvendigt at indsætte en testamentarisk væge til bestyrelse af den arv, der holdes uden for overformyndieriet. Det er endvidere præ- ciseret, at arveladerens bestemmelse skal træffes i testamentsform.

Forslagets § 1, nr. 3, svarer til udkastets § 1, stk. 2. Den bemyndigelse, som bestemmelsen giver justitsministeren, tænkes kun udnyttet i særlige tilfælde, f. eks. for værdipapirer, der har særlig tilknytning til midler, der i forvejen bestyres i overformyndieriet, eller for enkelte eksisterende konti eller grupper af konti, der ikke omfattes af de øvrige regler i § 1, men som det måtte vise sig umuligt at fjerne fra overformyndieriet efter reglerne i § 8. Dette sidste kan f. eks. blive tilfældet for nogle af de midler, som tilhører personer uden bopæl her i landet, men som ikke omfattes af lov- givningen om borteblevne.

Udkastets § 1, stk. 3, der svarer til den gældende lovs § 1, stk. 3, er udeladt i forslaget. Efter denne bestemmelse kan midler, som overformyndieriet har bestyret for en umyndig, under visse omstæn- digheder forblive i overformyndieriet, efter at kontohaveren er blevet myndig. Denne ændring i forhold til udkastet medfører ikke blot, at over- formyndieriet fremtidig ubetinget må afgive midler- ne, efterhånden som kontohaverne bliver myndige, men også, at de midler, der nu bestyres efter den gældende lovs § 1, stk. 3, skal udgå af overformy- ndieriets bestyrelse inden overgangsperiodens udløb, den 1. april 1969, jfr. bemærkningerne til § 8.

Til § 2.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 6, stk. 1, og § 9 med de ændringer, der følger af forslaget om statens overtagelse af overformyndieriet. Det er en selvfølge, at justitsministeriet må forhandle med finansministeriet, inden der foretages ændrin- ger i rentesatserne.

Udkastets § 6, stk. 2 og 3, er udeladt, idet der efter statens overtagelse ikke længere bliver tale om selvstændig udlån af massemidler. Udkastets § 5, der er indsat af systematiske grunde, har kun-

net udelades af forslaget som følge af dets for- enklede opbygning.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til udkastets §§ 10, 12 og 13. Dog er sidste pkt. i § 12 udeladt, jfr. de almin- delige bemærkninger foran om overformyndieriets låneudvalg.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 15.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 14.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 16.

Udover overformyndieriloven af 1950 foreslås også de endnu gældende bestemmelser i loven af 26. maj 1868 ophævet. §§ 1-9 og § 14 i denne lov blev ophævet ved overformyndieriloven af 1950. § 12 blev ophævet ved lov nr. 412 af 18. december 1963 om ændringer i skifteloven. En af bestemmel- serne i § 11 er som ovenfor nævnt med visse ænd- ringer optaget i det foreliggende lovforslags § 1, nr. 1 c, og de øvrige endnu gældende regler i 1868-loven foreslås — ligeledes med visse ændringer — overført til myndighedsloven ved det samtidig fremsatte forslag til lov om ændringer i denne lov.

Til § 7.

Om denne bestemmelse henvises til de indledende bemærkninger.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til udkastets § 17.

Til stk. 1. Efter reglen i udkastets § 17, stk. 1, 1. pkt., skal afgivelsen af midlerne altid ske ved overfø- sel til bestyrelse i en af justitsministeren i medfør af arveloven godkendt forvaltningsafdeling. For bånd- lagt tvangsarv følger dette direkte af arvelovens § 61, men justitsministeriet er enig med udvalget i, at begrænsningen også bør gælde båndlagt friarv, båndlagte gaver og rentenydelseskapitaler. For så vidt angår disse tilfælde må det normalt antages, at bestyrelsen i overformyndieriet beror på et ønske fra afdøde eller gavegiveren, begrundet i den sikkerhed og sagkundskab, som overformyndieriet repræsenterer. Når midlerne ikke længere kan besty- res i overformyndieriet, vil et sådan ønske bedst kunne efterkommes ved overførsel til en af de godkendte forvaltningsafdelinger. Såfremt man ikke gennemfører en generel regel om overførsel af disse midler, må fordelingen af midlerne mellem